

บทที่ 5

วิเคราะห์ ตัวตนของ “สาวพริตตี้” ตามกรอบแนวคิดเรื่องตัวตนของฌากส์ ลากอง

แนวคิดเรื่องตัวตนของฌากส์ ลากอง มีลักษณะที่สำคัญ คือ มนุษย์เป็นความว่างเปล่า (Nothingness) มนุษย์ต้องผ่านกระบวนการบันทึกความรู้ หรือกระบวนการทำให้เป็นมนุษย์ 3 ขั้นตอน (The three orders) เสียก่อน กล่าวคือ

ในขั้นแรก หรือภาคมนโคติ (The imaginary) มนุษย์มีจินตภาพ และจินตนาการต่อตนเอง ด้วยเหตุนี้ คนเราจึงทั้งแปลกแยกจากตัวตนที่แท้จริง และหลงตัวเอง เพราะจินตนาการเสมือนว่าเราไปเป็นคนอื่น (The other) ต่อจากนั้น ในขั้นตอนที่สอง หรือภาคสัญลักษณ์ (The symbolic) มนุษย์ได้มีโครงสร้างภาษา กฎหมาย วัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์ (Signifier) ซึ่งชี้ไปสู่สิ่งที่ถูกหมายความถึง (Signified) ซึ่งก็คือตัวตนของบุคคล อันเกี่ยวพันอยู่กับส่วนของจินตนาการ กลายเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับสิ่งที่ถูกหมายความถึง มีลักษณะไม่คงที่ มีความเปลี่ยนแปลง แต่ละบุคคลจึงมีการแสดงออกเกี่ยวกับตัวตน และความเป็นอัตวิสัยผ่านการมีส่วนร่วมในโลกของวัฒนธรรม ภาษา และอารยธรรม ซึ่งทำให้มนุษย์แปลกแยกจากธรรมชาติที่แท้จริงมากขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งเมื่อวัฒนธรรมได้รับการยอมรับ มันก็จะหลอมรวมเป็นอัตลักษณ์และชุกซ่อนธรรมชาติหรือตัวตนที่แท้จริงของมนุษย์ไว้ ซึ่งความจริงมักเป็นสิ่งที่ไม่ค่อยสวยงาม และเป็นสิ่งต้องห้าม เช่น กามารมณ์ ความรู้สึก เป็นต้น ส่งผลให้เกิดขั้นตอนสุดท้าย หรือภาคจริงแท้ (The real) เป็นสิ่งที่ไม่อาจนิยามได้ในฐานคติแบบตัวตน เพราะพ้นไปจากตัวตน ดำรงอยู่นอกเหนือภาษา สัญลักษณ์และจินตนาการใดๆ ซึ่งลากองเห็นว่า ภาคจริงแท่นั้นดำรงอยู่เช่นนั้นอยู่แล้ว ลากองเรียกว่า “ด้านลึกของการมีอยู่” (The depths of his being) เป็นสิ่งที่ถูกเก็บกดจากกระบวนการสร้างความหมาย (Signification) ได้ถูกตัดเข้ามาในภาคจริงแท้ และทำให้โลกแห่งภาษาสร้างโลกของสิ่งต่างๆ ขึ้นมา ส่งผลให้มนุษย์มีความแปลกแยกในตัวเอง หรือมีบุคลิกภาพเป็นตัวตนแท้จริงที่ซ่อนลึกอยู่ในความจริงนั้น จนเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า “อัตบุคคล (Subject)”

จากกรอบแนวคิดเรื่องตัวตนของฌากส์ ลากอง ดังกล่าวข้างต้น นำมาสู่การวิเคราะห์เรื่องตัวตนของ “สาวพริตตี้” ได้ดังนี้

1. สถานะของ “สาวพริตตี้”

1.1 รชญา วัฒนพันธ์ (ก๊วง) เนื่องด้วยในปัจจุบัน รชญาได้หันมาเปิดร้านอาหารญี่ปุ่น และร้านไวน์บาร์เป็นของตัวเอง จึงส่งผลให้เธอมีรายได้หลักที่ค่อนข้างแน่นอน และมั่นคง อาชีพพริตตี้จึงเป็นเพียงงานอดิเรก หรืองานพิเศษเท่านั้น และด้วยเหตุผลว่าด้วยเรื่องอายุ ทำให้งานพริตตี้มีขีดจำกัดในเรื่องของอายุ ไม่สามารถทำไปจนแก่จนแก่ได้ ส่งผลให้ใช้เป็นที่อาชีพที่แท้จริงไม่ได้ ประกอบกับตนเองก็มีอายุมากขึ้น ดังนั้น ในความคิดส่วนตัว รชญาจึงมองว่า งานพริตตี้ไม่จัดเป็นอาชีพฯหนึ่ง เป็นเพียงงานอดิเรก หรืองานพิเศษเท่านั้น

1.2 จุฑารัตน์ ไหมตัน (แอน) จุฑารัตน์ได้ให้คำจำกัดความของ “พริตตี้” ว่าเป็น “สาวสวยที่มีความสามารถในการดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาสนใจสินค้า” มีคุณสมบัติและความสามารถในการหลายด้าน เช่น การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ความอดทน การวางตัวในการเข้าสังคม รู้จักการใช้คำพูดในที่สาธารณะ ต้องเป็นบุคคลที่มีความจำดี เป็นต้น ด้วยคุณสมบัติต่างๆเหล่านี้ ส่งผลให้โดยส่วนตัวเธอมองว่า งานพริตตี้เป็นอาชีพฯหนึ่ง แต่เป็นอาชีพที่มีระยะเวลาค่อนข้างจำกัด ซึ่งจะหมดเวลาเร็วกว่าอาชีพอื่นๆ แต่ก็สามารถสร้างรายได้ได้มากกว่าอาชีพอื่นๆเช่นกัน ขีดจำกัดด้านอายุนี้เองที่ทำให้ปัจจุบันจุฑารัตน์หันมารับงานพิธีกรแทน และประกอบกิจการส่วนตัวเป็นอาชีพหลัก เพื่อความมั่นคงของตนเอง และครอบครัว

1.3 กมลรัชม์ รัตนอุดม (นกแก้ว) เนื่องด้วยงานพริตตี้ไม่ได้มีมั่นคง ขึ้นอยู่กับช่วงระยะเวลาในแต่ละเดือน รายได้ก็ไม่แน่นอนได้ประจำสม่ำเสมอ จึงทำให้โดยส่วนตัวแล้ว กมลรัชม์ มองว่า งานพริตตี้เป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น ไม่ใช่อาชีพหลัก

1.4 ภัทราภร ก้อนแก้ว (แนท) ในมุมมองของภัทราภร งานพริตตี้ถือเป็นอาชีพอาชีพหนึ่งที่สร้างรายได้ที่ดีมาก แต่ก็ยังเป็นอาชีพที่มีข้อจำกัดมากเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของรูปร่างหน้าตา เรื่องอายุการทำงาน และความไม่มั่นคงด้านรายได้ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ กระแสความนิยมของสังคม ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นอกจากนี้ ยังเป็นอาชีพที่อิสระ ไม่มีข้อผูกมัดทางด้านเวลา หรือกฎเกณฑ์ใดๆ เหมือนเช่นงานข้าราชการ งานอื่นๆ จึงทำให้อาชีพพริตตี้ดูไม่เหมือนอาชีพทั่วไป แต่สำหรับเธอแล้ว “งานพริตตี้” จัดว่าเป็นอาชีพที่สุจริตอาชีพหนึ่ง

1.5 ภัทราณี วรรณเวช (แอน) ด้วยรายได้ที่เป็นกอบเป็นกำของอาชีพพริตตี้ ทำให้ภัทราณี มองว่า พริตตี้ถือเป็นอาชีพหนึ่งที่สร้างเนื้อสร้างตัวได้ ณ ช่วงวัยหนึ่ง หากรู้จักเก็บออม และยังเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ เพราะสามารถนำประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการฝึกความอดทน นอกจากนี้ยังช่วยในเรื่องของ

การเข้าสังคมได้ง่าย และมีโอกาสในการก้าวไปสู่การทำงานอื่นๆ ได้ง่ายกว่าคนที่ไม่เคยทำพริตตี้มาก่อน

จากการให้สัมภาษณ์ผู้ทำงานพริตตี้ทั้ง 5 คนข้างต้น เราจะเห็นได้ว่า แต่ละคนมีความคิดเห็นที่เหมือน และแตกต่างกันไป กล่าวคือ รชญา, จุฑารัตน์ และ กมลรัชม์ มีความเห็นเหมือนกันที่ว่า การเป็นพริตตี้ ถือเป็นอาชีพเสริม มิใช่อาชีพหลัก เนื่องจากอาชีพพริตตี้มีข้อจำกัดในเรื่องอายุ และความมั่นคง ที่ผู้ทำงานไม่สามารถประกอบอาชีพนี้ได้ไปตลอดชีวิต นอกจากนี้ทั้งสามคนยังผ่านการทำงานมาเป็นเวลานาน มีประสบการณ์มาก และมีอาชีพที่มั่นคงรองรับแล้ว จึงทำให้พวกเธอมีความเห็นดังกล่าวข้างต้น

ส่วนภัทรากร และภัทราณี มีอายุน้อย และทำงานได้ไม่นาน อายุจึงไม่เป็นข้อจำกัดหรือเป็นปัญหาของพวกเธอ ประกอบกับอาชีพพริตตี้ยังสามารถสร้างรายได้ที่ดีมาก เพียงแต่มีข้อจำกัดในเรื่องของรูปร่างหน้าตา เรื่องอายุการทำงาน และความไม่มั่นคงด้านรายได้ ทั้งสองจึงมีความเห็นว่า งานพริตตี้ จัดว่าเป็นอาชีพที่สุจริตอาชีพหนึ่ง

2. ตัวตนของพริตตี้ กับตัวตนของตนเอง

2.1 รชญา วัฒนพันธ์ (ก๊วง) ด้านมุมมองในเรื่องของตัวตน รชญาเห็นว่า ตัวตนของตนเองกับตัวตนในขณะที่เธอเป็นสาวพริตตี้ นั้นค่อนข้างแตกต่างกัน ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน กล่าวคือ ตัวตนของเธอในขณะที่ทำงานพริตตี้ ก็คือการสวมบทบาททางสังคมในฐานะสาวพริตตี้ของสินค้าหนึ่งๆ เท่านั้น และย่อมเปลี่ยนแปลงบุคลิก ลักษณะไปตามแต่ลักษณะของสินค้าแต่ละชนิด ส่วนเมื่อเวลาที่ไม่ได้ทำงาน รชญาจะเป็นตัวของตัวเองตามลักษณะนิสัยของเธอ

2.2 จุฑารัตน์ ไหมตัน (แอน) มุมมองเรื่องของตัวตน จุฑารัตน์มองว่า ตัวตนของตนเองกับตัวตนในขณะที่ทำงานพริตตี้ นั้นเป็นคนละตัวตนกัน แยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ ตัวตนของพริตตี้ ก็คือการสวมบทบาทหนึ่งทางสังคมเท่านั้น ซึ่งมักขึ้นอยู่กับความคาดหวังและขีดจำกัดของสินค้าแต่ละตัว เป็นตัวตนที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามแต่ลักษณะของแต่ละสินค้า ดังนั้นพริตตี้จึงไม่มีตัวตนที่แท้จริง แต่เป็นเพียงสิ่งที่สังคมสร้างขึ้น ไม่สามารถถอดหรือใส่ได้ตลอดเวลา ดังนั้นในความคิดของเธอจึงมองว่า “แท้จริงแล้วตัวตนของสาวพริตตี้ นั้นไม่มีอยู่เลย”

2.3 กมลรัชม์ รัตนอุดม (นกแก้ว) เนื่องจาก กมลรัชม์ ได้เข้ามาทำงานประจำให้กับบริษัทโตโยต้า เธอจึงกลายเป็นโลโก้ของบริษัทโตโยต้า จนได้สมญานามว่า “นกแก้วโตโยต้า” และเป็นที่รู้จักของคนจำนวนมาก ส่งผลให้เธอเองมีมุมมองเรื่องของ “ตัวตน” ว่า ตัวตนของเธอ

กับตัวตนในขณะที่ทำงานฟรีดี คือ ตัวตนเดียวกัน กล่าวคือ กมลรัชม์ให้เหตุผลว่าเพราะเธอมีอุปนิสัยที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับผู้ที่ทำงานฟรีดี คือ มีนิสัยร่าเริงแจ่มใส ช่างคุย ยิ้มเก่ง ชอบแต่งตัวดูดี และวางตัวดีตลอดเวลา ดังนั้น เวลาทำงานฟรีดีเธอจึงไม่รู้สึกอึดอัด หรือต้องเปลี่ยนแปลงตนเองเลย อีกทั้งยังเป็นคนชอบดูแลตัวเอง เป็นปกติอยู่แล้ว เพียงแต่คนที่เข้ามารู้จักเธอ พวกเขารู้จักเธอในฐานะของฟรีดีโตโยต้าเท่านั้นเอง

2.4 ภัทรภร ก้อนแก้ว (เนท) ด้านมุมมองในเรื่องของตัวตน ภัทรภรมีความเห็นเช่นเดียวกับจุฑารัตน์ที่ว่า ตัวตนของเธอกับตัวตนของสาวฟรีดีนั้น แยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิง โดยเธอให้เหตุผลว่า อาจเป็นเพราะเธอเริ่มเข้าวงการจากการเป็นนางแบบมาก่อน จึงติดภาพตัวตนของนางแบบมากกว่าการเป็นฟรีดี อีกทั้งเธอยังมีอุปนิสัยส่วนตัวที่ต่างจากฟรีดีอย่างสิ้นเชิง จึงทำให้เมื่อเวลาที่ไม่ได้ทำงานฟรีดี เธอก็จะเป็นตัวเอง แต่เมื่อต้องทำงานฟรีดี ก็เหมือนกับคนที่เธอต้องแสดงละครบทบาทหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆตามแต่บทที่ได้รับ แต่ตัวตนที่แท้จริงของเธอ ก็คือ เธอ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ไม่ว่าเธอจะรับงานฟรีดีมากน้อยเพียงใด “ภัทรภรก็คือภัทรภรคนเดิม”

2.5 ภัทรานิ วรรณเวช (เจน) โดยส่วนตัวแล้ว ภัทรานิมองว่า การได้เข้ามาทำงานฟรีดีนั้นถือได้ว่า เป็นอาชีพหนึ่งที่เป็นตัวตนๆหนึ่งของเธอ เพราะเป็นงานที่เธอชอบ บวกกับด้วยอุปนิสัยส่วนตัวที่เป็นคนอหิสาขีดี ชอบงานบริการ ชอบพบปะผู้คน ชอบเข้าสังคม และเป็นคนรักสวยรักงาม จึงสามารถทำงานตรงนี้ได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองมากมาย จึงเรียกได้ว่า ตัวตนที่แท้จริงของเธอ กับ ตัวตนของสาวฟรีดี คือ ตัวตนเดียวกัน

จากการให้สัมภาษณ์ผู้ทำงานฟรีดีทั้ง 5 คนข้างต้น เราจะเห็นได้ว่า แต่ละคนมีความคิดเห็นที่เหมือน และแตกต่างกัน กล่าวคือ

รชญา, จุฑารัตน์ และภัทรภร มีความเห็นเหมือนกันว่า ตัวตนของตนเองกับตัวตนในขณะที่พวกเขาเป็นสาวฟรีดีนั้นค่อนข้างแตกต่างกัน ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน เพราะบทบาทของสาวฟรีดีเป็นเพียงแค่บทบาทๆหนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเราสามารถวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องตัวตนของฌาร์ก ลากอง ได้ว่า การเป็นฟรีดีเป็นกระบวนการจินตนาการที่เสมือนว่าเราไปเป็นคนอื่น โดยส่งต่อให้ ภาคนิสัยลักษณะ ที่มีภาษา โครงสร้าง วัฒนธรรม ที่สังคมกล่าวหาว่า ฟรีดีเป็นตัวตนของผู้ทำงานฟรีดี มีลักษณะไม่คงที่ เปลี่ยนแปลงเสมอ ซึ่งอาจแตกต่างกันไป กล่าวคือ เมื่อพวกเขาได้รับมอบหมายงานให้นำเสนอสินค้าต่างๆ พวกเขายอมได้รับบทบาทอื่นตามที่ลูกค้ามอบหมายต่างกันไปด้วย นอกจากตัวตนที่แท้จริงของตนเอง รวมไปถึงสังคมรอบข้างที่คอยกำกับสาวฟรีดีให้ต้องดูแลภาพลักษณ์ตนเองอยู่เสมอ แต่ไม่ส่งผลต่อภาคความจริง

(The real) ที่หมายถึงธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ (ที่ถูกกดทับไว้โดยกระบวนการจัดเกลาทางสังคม) เพราะทั้งสามคนเห็นว่า พริตตี้เป็นเพียงบทบาทชั่วคราว ช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น หากหมดหน้าที่ไป พวกเธอก็จะกลับมาเป็นตนเองเช่นเดิม

ส่วน กมลรัชม์และภัทราณี มีความเห็นว่า ตัวตนของพวกเธอกับตัวตนในขณะที่ทำงานพริตตี้ คือ ตัวตนเดียวกัน กล่าวคือ ทั้งสองมีอุปนิสัยที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับผู้ที่ทำงานพริตตี้ คือ มีนิสัยร่าเริงแจ่มใส ช่างคุย ชอบพบปะผู้คน ยิ้มเก่ง ชอบแต่งตัวดูดี และวางตัวดีตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นคนชอบดูแลตัวเอง เป็นปกติ รักสวยรักงาม ความเห็นจึงต่างจาก 3 คนข้างต้น ซึ่งสามารถอธิบายตามขั้นตอนแนวคิดเรื่องตัวตนของฌากส์ ลากอง ได้ทั้ง 3 ภาค คือ อาชีพพริตตี้เป็นภาคส่วนของจินตนาการที่เสมือนว่าเราไปเป็นคนอื่น โดยส่งต่อให้ภาคสัญลักษณ์ที่สังคมกล่าวหาว่า พริตตี้เป็นตัวตนของผู้ทำงานพริตตี้เอง และส่งผลให้ขั้นตอนภาคความจริงของบุคคลมีภาคสัญลักษณ์ หรือสิ่งที่สังคมกล่าวหา เข้ามาเกี่ยวข้อง จนมันกลายเป็นบุคลิกภาพ หรืออัตบุคคลหนึ่งของพวกเธอ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาวพริตตี้ กับ สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.1 รัชญา วัฒนพันธ์ (ก๊วง) เนื่องด้วยงานพริตตี้เป็นงานที่ต้องพบปะกับผู้คนจำนวนมาก ส่งผลให้ รัชญา มีสังคมที่กว้าง เป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นๆ ทำให้เธอต้องคอยระวัง เรื่องการวางตัว และการแต่งตัว เมื่อไปในที่สาธารณะบ้างเป็นบางครั้ง บทบาทพริตตี้จึงไม่ได้ตัดขาดจากชีวิตของรัชญาอย่างสิ้นเชิงเสียทีเดียว ยังคงมีบางส่วนที่คล้ายคลึงหรือติดพันกันอยู่ แต่ก็มีได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งหมด

3.2 จุฑารัตน์ ใหม่ตัน (แอน) เช่นเดียวกับ รัชญา ที่งานพริตตี้เป็นงานที่ต้องพบปะกับผู้คนจำนวนมาก เป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นๆ ส่งผลให้เธอมีสังคมหลายๆกลุ่ม ทั้งในกลุ่มเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน กลุ่มลูกค้า เป็นต้น ทำให้เธอต้องคอยระวังตัวในเรื่องการพูดจา การวางตัว และการแต่งกายเมื่อไปในที่สาธารณะเสมอ

3.3 กมลรัชม์ รัตนอุดม (นกแก้ว) เนื่องด้วย กมลรัชม์ได้ทำงานประจำให้กับบริษัท โตโยต้า ภาพลักษณ์ทั้งหมดของเธอก็เป็นตัวแทนของสินค้าดังกล่าวไปโดยปริยาย ด้วยเหตุนี้ เธอจึงจำเป็นต้องวางตัวดีตลอดเวลา เพื่อให้ไม่ให้เกิดกระทบกับภาพลักษณ์ทางสังคม และเธอก็ไม่ได้รู้สึกอึดอัดกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับสังคมรอบข้างก็มองเธอเป็นตัวแทนของสินค้าโตโยต้าตลอดเวลา เหล่านี้ย่อมส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อการวางตัวของกมลรัชม์เอง เพราะทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยความปกติธรรมดา และเป็นเช่นนี้แต่ต้นแล้ว

3.4 ภัทรากร ก้อนแก้ว (แนท) ด้วยเหตุผลที่ว่า การทำงานฟรีดีต้องพบปะกับผู้คนจำนวนมาก ภัทรากรจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องตกเป็นเป้าสายตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตกเป็นเป้าสายตาของกลุ่มคนที่ดูถูกทางเพศ หรือมองผู้หญิงว่าเป็นเพียงสิ่งของ และการถูกวิจารณ์จากกระแสสังคมในเรื่องของความเป็นเพศที่ควรรักนวลสงวนตัว การถูกเหมารวมว่าเป็นอาชีพที่ขายเนื้อหนังมังสา ซึ่งคนไทยบางส่วนก็มองว่าเป็นงานที่น่าอาย ดังนั้น หากพิจารณาตามเหตุผลแล้ว อาชีพฟรีดีจึงเป็นอาชีพที่ส่งผลต่อการวางตัวของเธอเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการแต่งตัว การพูดจา รวมไปถึงการมีมารยาทในสังคม แต่ภัทรากรก็เข้าใจว่า ไม่ว่าใครจะมองว่าดีหรือไม่อย่างไร ท้ายที่สุดแล้วความดีเลวในตัวของผู้ฟรีดีแต่ละคนก็อยู่ที่การทำตัวของแต่ละบุคคล

3.5 ภัทราณี วรรณเวช (แจน) เช่นเดียวกับคนอื่นๆ ที่ฟรีดีต้องพบปะ และพูดคุยกับคนจำนวนมาก ภัทราณี จึงมองว่า งานฟรีดีส่งผลกระทบต่อการวางตัวในสังคมอยู่บ้างเล็กน้อยในกลุ่มคนที่เธอไม่ค่อยสนิทมาก เช่น ลูกค้า เป็นต้น แต่สำหรับกลุ่มเพื่อนฝูง เธอมองว่า ไม่ต้องวางตัวอะไรมากทุกอย่างเป็นไปตามปกติธรรมดาในชีวิตประจำวันของเธอเอง เพราะเธอเองก็มีลักษณะนิสัยร่าเริง ยิ้มเก่ง เข้ากับคนง่าย ชอบการเข้าสังคม ช่างพูดช่างเจรจา ไม่ซีหึงหวงติดประคบกับภัทราณีเองก็รักงานบริการอยู่แล้ว จึงไม่รู้สึกละอายอะไรมาก

จากข้างต้น การทำงานฟรีดีของทั้ง 5 คน ปฏิบัติของสังคมรอบข้างล้วนมีผลกระทบต่อการวางตัวของตนเอง คือ ทั้งห้าคนต้องคอยระมัดระวังตัว ทั้งเรื่องการวางตัว การแต่งกาย การพูดจา รวมไปถึงการมีมารยาทในสังคม เมื่อไปในที่สาธารณะ เพราะต้องพบปะกับผู้คนจำนวนมาก จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องตกเป็นเป้าสายตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตกเป็นเป้าสายตาของกลุ่มคนที่ดูถูกทางเพศ หรือมองผู้หญิงว่าเป็นเพียงสิ่งของ และการถูกวิจารณ์จากกระแสสังคมในเรื่องของความเป็นเพศหญิงที่ควรรักนวลสงวนตัว ดังนั้น ความอดทนจึงเป็นสิ่งสำคัญ และยอมรับกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้น

4. การเปลี่ยนแปลงตนเองจากประสบการณ์การทำงานฟรีดี

4.1 รชญา วัฒนพันธ์ (ก๊วง) ในความคิดของรชญานั้น การทำงานฟรีดีมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีก็คือ ทำให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รู้จักคนหมู่มาก ได้รับประสบการณ์ในการทำงานกับคนหมู่มาก ได้ฝึกความสามารถในการแก้ไขปัญหา ส่วนข้อเสียก็คือ การถูกมองว่าเป็นเพียงวัตถุทางเพศอย่างหนึ่งเท่านั้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเธอก็มองว่า การที่ได้เคยทำงานฟรีดีมาก่อนนั้น สามารถช่วยให้เธอได้ใช้ประสบการณ์จากการทำงานฟรีดีมาทำให้เกิดประโยชน์ในอาชีพปัจจุบันของเธอเป็นอย่างมาก

4.2 จุฑารัตน์ ไหมตัน (แอน) จากการทำงานกว่า 6 ปีทำให้จุฑารัตน์ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เธอกล่าวว่าการทำงานพรีตี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดี คือ เธอได้ฝึกฝนตนเอง ทั้งความอดทน การพูดคุยกับลูกค้า ความกล้าหาญ รวมทั้งได้รู้จักคนมากมาย สามารถเป็นประโยชน์ต่อไปในการทำงานในอนาคต และยังเป็นงานที่สร้างรายได้อย่างมากมหาศาลอีกด้วย ส่วนข้อเสีย ก็คือ การที่จะต้องเจอกับลูกค้าที่มองเธอเป็นเรื่องวัตถุทางเพศ ไม่ได้มองว่าพรีตี้เป็นงานอาชีพหนึ่ง นอกจากนี้งานพรีตี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของอายุด้วย

4.3 กมลรัสมิ รัตนอุดม (นกแก้ว) แม้งานพรีตี้จะมีข้อเสียบ้างตรงที่ต้องใช้ความอดทน ซึ่งบางครั้งก็ทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ส่วนมุมมองของสังคมที่มีต่อสาวพรีตี้ นั้นโดยส่วนตัวเธอให้ความเห็นว่า ไม่ได้มีอะไรเสียหาย เป็นอาชีพที่ได้การยอมรับจากสังคม เพราะจากประสบการณ์การทำงาน กมลรัสมิไม่เคยเจอบุคคลที่ดูถูก หรือไม่ให้เกียรติ หรือมองเธอในแง่ของวัตถุทางเพศเลย ซึ่งเธอได้ให้เหตุผลเสริมด้วยว่า อาจจะเป็นเพราะงานที่เธอทำแต่ละงานไม่เคยแต่งตัวล่อแหลมเลย ดังนั้นจึงทำให้เธอเจอแต่ประสบการณ์ดีๆ มาโดยตลอด

นอกจากนี้ การทำงานพรีตี้มาก่อนยังสามารถช่วยให้เธอได้ใช้ประสบการณ์งานพรีตี้ดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่ออาชีพปัจจุบันของเธอ ทำให้เธอได้มีโอกาสรู้จักคนहु่มาก มีประสบการณ์ในการทำงานกับผู้คน ได้ฝึกทักษะความสามารถในการแก้ไขปัญหา และการกล้าแสดงออก เมื่อพิจารณาจะเห็นว่า กมลรัสมิได้รู้สึกละอายใจกับการทำงานพรีตี้มาก เพราะทำให้เธอเป็นคนที่มึนคลึกที่โดดเด่น และมีภาวะความเป็นผู้นำมากกว่าพนักงานคนอื่นๆ ทำให้ได้รับความไว้วางใจให้ทำงานในงานใหญ่ๆ ของบริษัทตลอดเรื่อยมา จนทำให้มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าพนักงานคนอื่นๆ ด้วย

4.4 ภัทรภร ก้อนแก้ว (แนท) ในมุมมองของภัทรภรก่อนที่จะมาทำงานพรีตี้ นั้นเธอยอมรับว่าเคยมีความรู้สึกแย่ๆ กับคนที่ทำอาชีพนี้ กล่าวคือ มองว่างานพรีตี้เป็นงานที่ไม่ต้องใช้สมองมาก แค่นั่งยิ้มสวยๆ แถมยังเคยถูกงานพรีตี้ว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่างานอื่นๆ ในวงการเดียวกัน อย่างเช่น งานพิธีกร หรือนางแบบ แต่เมื่อได้มาลองทำงานพรีตี้ดูจึงทำให้รู้ว่าแท้จริงแล้วเป็นงานที่ไม่ได้ ไม่ใช่แค่หน้าตา รูปร่างที่ดีเท่านั้น ยังต้องมึนค้ประกอบอื่นๆ อีกด้วย ทั้งความอดทน และต้องมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ต้องมีความจำดี จดจำรายละเอียดสินค้าให้ได้ มีอธยาศัยดี เป็นมิตรกับทุกคน ต้องมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา นอกจากนี้เธอยังเสริมอีกว่า นอกจากคุณสมบัติพื้นฐานดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สิ่งหนึ่งที่พรีตี้จำเป็นจะต้องมีคือ ต้องเป็นคนที่สามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกของตนตามแต่ละชนิดของสินค้าได้ จึงจะทำให้มีงานพรีตี้มากกว่าคนอื่นๆ ในวงการ ดังนั้นประสบการณ์จากการทำงานพรีตี้จึงส่งผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงตนเองอย่างมาก ได้มีโอกาสทำงานที่สามารถสร้างรายได้ที่มากกว่างานชนิดอื่นๆ ประสบการณ์ดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย เท่ากับว่าได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาจากโลกภายนอกมากกว่าคนอื่นๆ

4.5 ภัทราณี วรรณเวช (เจน) ด้วยเหตุที่ ภัทราณีมีลักษณะนิสัยร่าเริง แจ่มใส เข้ากับคนง่าย ชอบการเข้าสังคม ช่างพูดช่างเจรจา ไม่จู้หู้ดหงิด และรักบริการ จึงทำให้ประสบการณ์จากการทำงานฟรีดีไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวตนของเธอมากนัก เพียงแค่เมื่อเธอต้องพบปะพูดคุยกับลูกค้า เธอก็ปฏิบัติตามหน้าที่ของฟรีดี เสนอรูปแบบของสินค้า ก็เท่านั้นเอง

จากข้อมูลข้างต้น เห็นได้ว่าประสบการณ์จากการทำงานฟรีดีส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองของแต่ละบุคคลไม่มากนักน้อย ได้รับทั้งข้อดีและข้อเสีย กล่าวคือ ข้อดี คือ ทำให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รู้จักคนหมู่มาก ได้รับประสบการณ์ในการทำงานกับคนหมู่มาก ได้ฝึกความสามารถในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งประสบการณ์จากการทำงาน ฟรีดี ส่งประโยชน์เอื้อต่อการทำงานประจำของพวกเขา ดังเช่น กมลรัชม์ หรือคุณนกแก้ว ที่ได้ทำงานประจำให้กับบริษัทโตโยต้า เธอกลายเป็นโลโก้ของบริษัทโตโยต้าไปโดยปริยาย เพราะ เป็นที่รู้จักของคนจำนวนมาก จนได้สมญานามว่า “นกแก้วโตโยต้า” เป็นต้น ส่วนข้อเสียก็คือ การถูกมองว่าเป็นเพียงวัตถุทางเพศอย่างหนึ่ง และต้องคอยรับเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากคนในสังคมบางคน ในส่วนนี้เอง ผลักดันให้ทั้ง 5 คน มีการเปลี่ยนแปลงตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การระวังตัวมากขึ้น การวางตน และการแต่งกายให้เหมาะสม เพื่อความปลอดภัยของตนเอง และพยายามลบคำวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมเหล่านั้น